

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvie Šiškeové a soudců Tomáše Kocourka a Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **ZPĚTNÝ LEASING, s.r.o.**, se sídlem Nová výstavba 218, Obrnice, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2024, č. j. JMK 76710/2024, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 1. 2025, č. j. 34 A 18/2024-36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Městský úřad Rosice rozhodnutím ze dne 9. 1. 2024 uznal žalobkyni vinnou ze dvou přestupků provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), a uložil jí pokutu ve výši 2 500 Kč. Toto rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 21. 1. 2024.

[2] Dne 5. 2. 2024 obdržel městský úřad blanketní odvolání proti rozhodnutí o přestupcích podané z datové schránky třetí osoby (A. H.) bez uznávaného elektronického podpisu. Dne 12. 2. 2024 bylo městskému úřadu doručeno obsahově totožné podání z téže datové schránky, avšak s uznávaným elektronickým podpisem jednatelky žalobkyně. Žalovaný odvolání ze dne 5. 2. 2024 zamítl jako nepřijatelné a odvolání ze dne 12. 2. 2024 jako opožděné. Proti druhému z těchto rozhodnutí podala žalobkyně žalobu, kterou Krajský soud v Brně zamítl rozsudkem označeným v záhlaví.

[3] Žalobkyně (stěžovatelka) v kasační stížnosti uvádí, že podání ze dne 12. 2. 2024

odstranilo vady podání ze dne 5. 2. 2024, a její odvolání proto bylo včasné. Vadu podání bylo jistě možné odstranit předložením plné moci pro A. H. Podle stěžovatelky ale mohlo být stejného výsledku dosaženo i dodatečným připojením podpisu statutárního orgánu stěžovatelky, což prokazuje, že se stěžovatelka s takovým podáním ztotožňuje. Podle judikatury je v případě, kdy je podání učiněné třetí osobou, která své zmocnění neprokáže, třeba posoudit, zda není podepsáno také samotným účastníkem. Stěžovatelka nevidí důvod k tomu rozlišovat situace, kdy je podpis účastníka na takovém podání od samého počátku, a kdy je dodatečně doplněn. Na podporu svých závěrů stěžovatelka odkázala na rozsudek rozšířeného senátu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 6 As 405/2017-33, č. 3860/2019 Sb. NSS, nález Ústavního soudu ze dne 19. 4. 2012, sp. zn. I. ÚS 2522/10, a rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 31. 7. 2018, č. j. 4 As 140/2018-28.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti pouze odkázal na rozsudek krajského soudu.

[5] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce (§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“)), se NSS zabývá též otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11 a 12).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] Krajský soud v napadeném rozsudku podrobně popsal průběh správního řízení a obsah správního spisu (body 1-2 a 13-14). Zdůraznil, že v návaznosti na první podání z datové schránky A. H. byly stěžovatelka i podatelka vyzvány, aby doložily plnou moc k podání odvolání. Tato výzva správního orgánu však zůstala bez odezvy (bod 14 rozsudku). Jelikož bylo podání ze dne 5. 2. 2024 podáno z datové schránky A. H., bylo touto osobou i podepsáno (bod 29). Protože bylo jeho obsahem odvolání proti konkrétnímu rozhodnutí s údaji účastníka řízení, nabízela se úvaha, že jde o odvolání podávané v zastoupení (bod 30). V důsledku nedoložení průkazu zastoupení ale bylo nutné nahlížet na toto podání jako přičitatelné držitelce datové schránky, a proto bylo zamítnuto jako odvolání podané neoprávněnou osobou (body 31 a 32). Podání ze dne 12. 2. 2024 obsahovalo uznávaný elektronický podpis stěžovatelčiny jednatelky, a proto se neuplatnila fikce podpisu držitele datové schránky a toto podání bylo přičitatelné stěžovatelce. Toto odvolání však bylo opožděné (body 33 a 34). Krajský soud se v napadeném rozsudku také vypořádal se stěžovatelčinými odkazy na judikaturu (body 35 až 37).

[8] Situacemi, kdy je v přestupkovém řízení podáváno odvolání z datových schránek třetích osob, aniž by byl s takovým podáním doložen i průkaz zastoupení, se již judikatura NSS opakovaně zabývala.

[9] Krajský soud v napadeném rozsudku přiléhavě poukázal na povinnost vyzvat třetí osobu, z jejíž datové schránky bylo podáno odvolání, k doložení plné moci, jestliže se podle okolností nabízí úvaha, že by mohlo jít o odvolání podávané v zastoupení (rozsudky NSS ze

pokračování

dne 24. 7. 2024, č. j. 6 As 20/2024-27, body 34-37, a ze dne 21. 2. 2025, č. j. 2 As 377/2023-45, body 23-25). Také vysvětlil, že v nynější věci byla taková výzva učiněna, a to nejen vůči A. H., ale i vůči samotné stěžovatelce, což představuje procesní nadstandard (srov. rozsudek rozšířeného senátu č. j. 6 As 405/2017-33, bod 24).

[10] Judikatura dovodila také to, že v případě, že plná moc k výzvě správního orgánu doložena není, je třeba podání považovat za přičitatelné držiteli datové schránky. K tomu lze odkázat například na bod 18 rozsudku NSS ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 As 22/2018-30: *„Za určující totiž Nejvyšší správní soud považuje to, že dotyčná zpráva obsahující odvolání byla zaslána z datové schránky této společnosti, která má v souladu se zákonem o elektronických úkonech za povinnost řádně tuto datovou schránku využívat a zabránit zneužívání datové schránky, resp. přístupových údajů do datové schránky dle ustanovení § 9 odst. 2 tohoto zákona. Jinými slovy, pokud má někdo zřízenou datovou schránku, nese příslušnou odpovědnost za to, jaké podání je z takové datové schránky vůči orgánu veřejné moci učiněno. Proto správní orgány musely vést řízení o takovém podání ve vztahu ke společnosti ODVOZ VOZU, neboť na rozdíl od právní úpravy regulující civilní řízení a příslušných závěrů Nejvyššího soudu obsažených ve stanovisku Nejvyššího soudu z 5. 1. 2017, sp. zn. Pls. 1/2015, správní řád nestanoví, že k takto ‚vadnému podání‘ (které nedisponuje příslušným podpisem, jelikož bylo zasláno z ‚cizí‘ datové schránky) se nepřiblíží. Nejvyšší správní soud proto souhlasí s tím, že řízení o takovémto odvolání bylo následně žalovaným zamítnuto z důvodu, že bylo podáno někým zjevně neoprávněným – osobou, která nebyla účastníkem řízení, ani nebyla zástupcem takového účastníka řízení, neboť nebyla doložena příslušná plná moc ve prospěch společnosti.“* (důraz doplnil druhý senát).

[11] Také stěžovatelčin požadavek, aby bylo podání ze dne 12. 2. 2024 považováno za doplnění podání ze dne 5. 2. 2024, již v obdobné situaci NSS výslovně odmítl. V bodě 14 rozsudku ze dne 3. 12. 2024, č. j. 5 As 211/2024-32, NSS uvedl: *„Nejvyšší správní soud nesouhlasí s tvrzením stěžovatelky, že jí podaný odpor byl pouze deklaratorním jednáním doplňujícím podpis na prvotním podání pana M. Pro tento argument nelze nalézt oporu v zákoně ani v judikatuře. Naopak, Nejvyšší správní soud se shoduje s žalovaným, který za jedinou chybějící náležitost podání pana M. nepovažoval podpis stěžovatelky, ale doložení oprávnění jednat stěžovatelčím jménem. Nejvyšší správní soud má totiž za to, že na podání pana M. je potřeba nahlížet jako na podání přičitatelné právě panu M., který je fyzickou osobou, pro niž byla zřízena datová schránka, ze které byl podaný odpor odeslán.“* V podrobnostech lze odkázat i na body 18 až 20 a 22 citovaného rozsudku.

[12] Pokud jde o stěžovatelčiny odkazy na judikaturu, s odkazy na rozsudek rozšířeného senátu č. j. 6 As 405/2017-33 a nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2522/10 se NSS ve skutkově obdobné věci vypořádal např. v usnesení ze dne 3. 6. 2025, č. j. 22 As 70/2025-29, bodě 15, na něž lze pro stručnost odkázat. Stěžovatelkou citovaná pasáž rozsudku č. j. 4 As 140/2018-28 se pak týká odstranění vady formy podání, resp. doplnění e-mailového podání podle § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nikoli doložení zástupčího oprávnění (k tomu srov. např. usnesení NSS ze dne 31. 3. 2025, č. j. 10 As 40/2024-39, bod 11).

[13] NSS uzavírá, že z napadeného rozsudku je patrné, že krajský soud vycházel z relevantní judikatury a jeho závěry jsou s ní v souladu. Řádně vypořádal všechny žalobní

body a nedopustil se pochybení, které mohlo mít dopad do stěžovatelčina hmotněprávního postavení. NSS proto odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

[14] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Neúspěšná stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. srpna 2025

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu